

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1501/2017
27.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Стевановић, адвокат из ..., против тужене ББ из .... и умешача на страни тужене ВВ из ..., коју заступа пуномоћник Лепосава Радовановић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке о избору кандидата по јавном конкурс, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1493/16 од 02.02.2017. године, у седници одржаној 27.09.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1493/16 од 02.02.2017. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1493/16 од 02.02.2017. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П1 365/2015 од 16.12.2015. године, којом је у ставу првом изреке, одбијен тужбени захтев којим је тражено да се поништи као незаконита одлука директора тужене бр. ... од 07.08.2012. године и одлука Школског одбора тужене бр. ... од 03.09.2012. године, те да се обавезе тужена да изврши поновни избор кандидата према јавном конкурс, расписаном дана 02.12.2009. године, објављеном у листу „...“. У ставу другом изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема ни

битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена школска установа је 02.12.2009. године објавила у листу „...“ конкурс за попуно радних места на неодређено време за наставника ..., вежбе и настава у блоку са 69,55% радног времена и наставника ..., вежбе и настава у блоку. По објављеном конкурс, тужила и умешач су поднеле благовремене и потпуне пријаве да испуњавају опште услове конкурса. Директор тужене је 23.02.2010. године донео одлуку о избору кандидата, умешача ВВ за пријем у радни однос. Приговор тужиле против ове одлуке, одбијен је одлуком Школског одбора тужене од 18.03.2010. године. Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 1083/2010 од 29.11.2010. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2650/11 од 11.06.2012 године, поништене су одлуке о избору кандидата, као незаконите и обавезана тужена да изврши поновни избор кандидата по конкурс. По налогу суда извршен је поновни избор, тако што је вршена провера психофизичких способности тужиле и умешача од стране психолога и педагога Службе за запошљавање која је присуствовала на више од 15 часова теоријске и практичне наставе, без најаве. Стручни тим је посматрао и оцењивао припреме за часове, однос професора према ученицима и савладавање материје од стране ученика. После сваког часа, стручни тим је обављао разговор са пријављеним кандидатима о квалитету њиховог рада и евентуалним недостацима. Након извршене психолошко-педагошке провере, овај тим је известио тужену о раду оба кандидата. Педагог и психолог стручне службе су закључили да умешач у односу на тужилу, у већој мери, испуњава услове у погледу психофизичких способности за рад са ученицима. Закључак тима је образложен брзим и успешним уклапањем умешача у улогу наставника, добром комуникацијом, вештином да мотивише ученике за рад и стварањем добре радне атмосфере. Директор тужене је вршећи избор, ценио као критеријум дужину студирања, просечну оцену остварену на факултету за оба кандидата и, радно искуство (умешач је имао предност). На основу извештаја психолошко-педагошке службе, директор тужене је ценио квалитет рада и психофизичке способности оба кандидата. Полазећи од наведених критеријума, донео је нову одлуку 07.08.2012. године о избору кандидата, поново умешача ВВ. Приговор тужиле против ове одлуке одбијен је одлуком Школског одбора тужене од 03.09.2012. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев.

Правилно је становиште изражено у побијаној пресуди да је коначна одлука тужене установе о избору кандидата ВВ, која се састоји од првостепене одлуке заменика директора о извршеном избору и другостепене одлуке Школског одбора о одбијању приговора тужиле као другог учесника у поступку пријема у радни однос, законита и донета у складу са одредбом члана 130. Закона о основама система образовања и васпитања („Сл. гласник РС“, број 72/2009). Директор тужене установе је приликом одлучивања о избору кандидата по расписаном јавном конкурс утврдио да тужила има краће време студирања и бољу просечну оцену од другог кандидата, али је одлуку о избору донео тако што је изабрао кандидата који има предност над другим у погледу поседовања радног искуства и психофизичких способности за рад са децом и ученицима. При томе, директор тужене је претходно имао у виду образложено мишљење о раду и психофизичким способностима изабраног кандидата које је дала

стручна установа. Такво мишљење је дато према одређеним стандардима који стручни тим примењује приликом процене кандидата за рад у установама образовања и васпитања. Уважавањем стручног мишљења остварује се стандард најбољег интереса школе (изабор најуспешнијег кандидата) и истовремено ограничава дискреционо право директора у избору наставног особља.

Неоснован је навод ревизије да је тужена, после правноснажности одлуке суда којом је поништена прва одлука о избору кандидата, изменила услове конкурса. Тужена није променила услове конкурса тиме што је ангажовала стручни тим који је извршио претходну психолошку процену способности кандидата за рад са ученицима. Вредновање кандидата је извршено складу са овом стручном проценом, при чему је школа задржала исте услове који су јавним конкурсом тражени.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени разлози о којима се изјаснио апелациони суд, дајући разлоге које прихвата и Врховни касациони суд.

На основу члана 414. став 1 ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија,
Миломир Николић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић